

VESMÍRNA KRÍZA – NARUŠENIE BOHOM VYTVORENÉHO PORIADKU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1 Moj 3,4.5; Ez 28,14-17; Iz 14,13.14; Jób 1,8-11; Zj 12,7-9

ZÁKLADNÝ VERŠ

A on (Kristus) je pred všetkým a všetko pretrváva v ňom. (Kol 1,17)

HLAVNÁ MYŠLIENKA

Odhaliť podstatu satanovho pádu a hovoriť o tom, ako sa boj medzi dobrom a zlom preniesol na zem.

Luciferovi nestačilo to, kým bol a čo mal. Chcel viac. Tak sa začalo „tajomstvo nepravosti“ (2 Tes 2,7), pôsobenie hriechu v Božom vesmíre.

Táto dokonalá bytosť nemala dôvod na vzburu, preto pre nás zostáva tajomstvom, ako a prečo v nej začalo rásť zlo. Keby sa na to našiel dôvod, možno by sme boli v pokušení zlo ospravedlňovať. Je však jasné, že zneužitie slobody, ktorú Luciferovi dal Boh, vyústilo do vesmírneho konfliktu – vzbury proti Bohu. Utrpenie a smrť postihli celé stvorenie. Každého z nás sa dnes priamo dotýkajú dôsledky tohto konfliktu.

Je tu však nádej! Kristus prišiel a priniesol spravodlivé a čestné riešenie problémov, ktoré zapríčinili túto vesmírnu krízu.

LEKCIA V KOCKE

Téma: Satanov hriech – podstata a príčina vesmírnej tragédie

- Satanov hriech – sebeckto a zahľadenie sa do seba (Ez 28,14-17)
- Satanov hriech – spochybnenie a odmietnutie Božej lásky (Iz 14,13.14)
- Satanov hriech – spochybnenie a odmietnutie Božieho zákona (1 Moj 3,4.5)
- Satanov hriech – odmietnutie Božej vlády (Jób 1,8-11)
- Satanov hriech – otvorený boj proti Bohu (Zj 12,7-9)

PÔVOD HRIECHU

❓ Čo nám verše Ez 28,14-17 hovoria o pôvode hriechu? Komu sa Lucifer podobal pred svojím pádom?

Na rozdiel od Boha, ktorý je večný, hriech a zlo majú svoj začiatok. To znamená, že bol čas, keď neexistovali. Pretože Boh je láska, je svätý a všetko, čo stvoril, bolo dobré, hriech sa nezrodil v ňom. Ezechiel jasne hovorí, že hriech tajomne vznikol v tvorovi, ktorý bol stvorený ako dobrý: „Bezchybný si si počínal odo dňa svojho stvorenia až dovtedy, kým sa nezistila zvrátenosť pri tebe.“ (Ez 28,15) „Bezchybný“ (Roh. „bol si dokonalý“; hebr. tamim) naznačuje úplnosť a dokonalosť tohto anjela, keď vyšiel z rúk Stvoriteľa.

Všimnime si tiež, že hriech sa začal v cherubovi, vysoko postavenej bytosti. Cherubi boli k Bohu bližšie než ostatné anjelské bytosti. Hospodin ich postavil, aby strážili vstup do Edenu. (1 Moj 3,24) Jeden pár zo zlata vyrobených cherubov bol na truhle zmluvy. (2 Moj 25,18-20) Umiestnenie cherubov na truhle zmluvy predstavovalo vysoké postavenie cheruba, ktorý stál vo svetle Božej prítomnosti v Božom príbytku. (TV 532; DA 758) Hriech sa teda zrodil v nebeskej bytosti, ktorá bola veľmi blízko pri Božom tróne. Výraz „svätý Boží vrch“ označuje nebeský chrám, miesto, kde Boh prebýva uprostred svojich tvorov, centrum nebeskej vlády.

Úpadok cheruba Lucifera spočíval v jeho sebeckosti – zneužil dary krásy a múdrosti, ktoré mu Boh dal. Dovolil, aby jeho emócie zvíťazili nad jeho rozumom, v dôsledku čoho sa narušila jeho dokonalosť. „Skazil si svoju múdrosť“ (Ez 28,17 Roh.) – Boh za to urobil zodpovedným samotného Lucifera. Namiesto toho, aby sa riadil Božím zámerom, podľa ktorého majú byť Božie dary použité na obohatenie iných, Lucifer si uvedomil, že je všetkým ostatným nadriadený v krásе, nádhere i múdrosti. „Krok za krokom sa satan oddával túžbe po sebaapovýšení“, čím sa narušil Bohom vytvorený poriadok. (The Faith I Live By, 66)

❓ Stáva sa ti, že túžiš mať čoraz viac, len aby si mal viac než iní? Čiu povahu vtedy prejavuješ? V čom je to v rozpore s povahou Ježiša Krista?

ÚTOK NA BOHA

❓ Akým spôsobom opisuje Izaiáš skutočné úmysly odbojného cheruba? Čo sa skrývalo v jeho srdci a vnútri? Aké boli jeho skutočné motívy? Iz 14,13.14

Keď tieto Luciferove sebecké pocity a emócie získali prevahu nad jeho úsudkom, stal sa smelší. Zneužil slobodu, ktorú mu Boh dal – a to až tak, že chcel uchvátiť Božiu autoritu.

V Ez 28,15 vidíme kontrast medzi postavením cheruba ako dobrého anjela, ktorý vyšiel z ruky svojho Stvoriteľa a tým, čím sa stal neskôr. Spočiatku bol bezchybný, dokonalý, úplný a nič mu nechýbalo. Potom sa v ňom zrodilo niečo nové. Čítame, že sa pri ňom zistila neprávosť, zvrátenosť. Tento výraz v Starej zmluve môže byť použitý vo význame pokrytectva, nečestných ambícií, lži a odpadnutia.

Ezechiel napísal: „Srdce ti spyšnelo“ alebo „povýšilo sa“. (Ez 28,17) Byť pyšný môže znamenať aj to, že človek si namýšľa, že je viac ako v skutočnosti je, alebo sa považuje za lepšieho, nadradeného nad ostatných. Môže to tiež viesť k správaniu, ktoré ignoruje Božiu vôľu a je proti samotnému Bohu. (Ž 10,4; Jer 13,15; Ez 28,2) Ľahko môžeme prísť k záveru, že padlý cherub bola bytosť neverná Bohu, ktorá naňho zaútočila, hovorila proti nemu lži a konala falošne.

❓ Ako had predstavil Eve Pána Boha? 1 Moj 3,4.5

Aby satan presvedčil Evu neposlúchnuť Pána Boha, snažil sa zaútočiť na Boží charakter. Vlastne povedal, že Boh je v podstate sebecká bytosť, ktorá bráni rozvoju inteligentných tvorov, pretože ich pod hrozbou smrti drží v stave nedobrovoľného podriadenia. Nie je taký, za akého sa vyhlasuje, nie je Bohom lásky, ale maskuje svoju pravú povahu predstieraním láskavého postoja. Satan premietol na Boha svoj vlastný nečestný charakter a skutočné úmysly svojho skazeného srdca. Jeho útok v nebi proti Bohu a Božej láskyplnej povahe sa mal teraz presunúť na našu planétu.

„Keby sa Lucifer skutočne chcel podobať Najvyššiemu, nikdy by sa nespreneveril svojmu vznešenému postaveniu v nebi, pretože duch Najvyššieho sa prejavuje v nesebeckej službe. Lucifer chcel mať Božiu moc, ale nie Božiu povahu.“ (TV 303; DA 435)

❓ Všade okolo nás sa stále viac rozmáha sebecko. Čo robiť, aby sme nepadli do podobnej duchovnej pasce ako Lucifer?

HRIECH A BOŽÍ ZÁKON

Zákon je výrazom charakteru a vôle Zákonodarcu. Žalmista hovorí: „Vo zvitku je napísané o mne, že mám plniť tvoju vôľu. A to chcem, Bože môj, vo svojom vnútri mám tvoj zákon.“ (Ž 40,8.9) Žalmista prijal Božiu vôľu za svoju a stala sa súčasťou jeho charakteru. Inými slovami, Boží charakter si privlastníme tak, že sa podriadime Božej vôli vyjadrenej v jeho zákone.

❓ Ako nám uvedené verše pomáhajú pochopiť súvis medzi Božou láskou a jeho zákonom? Mat 22,37-40; Ján 3,16; 14,15.21; 1 Ján 5,3

Keď Ján napísal, že „diabol hreší od počiatku“ (1 Ján 3,8), naznačil, že satan sa už v nebi vzbúril proti Božej láskyplnej vôli.

V protiklade k poslušnosti z lásky stojí bezzákonnosť (pozri 1 Ján 3,4). Slovo bezzákonnosť (v gréčtine anomia) hovorí o hlboko zakorenenom postoji odboja v srdci človeka. Svedčí o chaose a anarchii ako náhradách Božieho zákona a toho, čo zákon vyjadruje – Božieho charakteru. Vesmírny konflikt je zameraný proti Bohu a tomu, aký Boh je. Pavol čitateľom listu predstavuje eschatologického antikrista na konci času ako „človeka neprávosti“ alebo „človeka hriechu“ (2 Tes 2,3) a fenomén hriechu ako „tajomstvo neprávosti“. (v. 7)

❓ Čo povedal Boh Adamovi a satan Eve? O čo tu išlo? 1 Moj 2,17; 3,4.5

1 Moj 2,17 je jasným vyjadrením Božej lásky k Adamovi a Eve a jeho silnej túžby tešiť sa z ich spoločenstva naveky. Boh nechcel, aby zakúsili smrť. Prečo inak by ich pred ňou varoval? Adam a Eva, stvorení ako slobodné bytosti, mali vyjadriť svoju ochotu tešiť sa naveky so Stvoriteľom. Ich poslušnosť Božiemu príkazu by svedčila o tom, že sa slobodne rozhodli tešiť z večného života s Bohom. Tak by jasne vyjadrili, že prijali Božiu vôľu. Satan proti tomu však útočí a namiesto toho ponúka úplnú „nezávislosť“ od Boha. Toto bol hlavný bod jeho programu v nebi – nezávislosť od Božích príkazov: byť sám sebe zákonom bez toho, aby sa musel niekomu zodpovedať.

❓ Akým spôsobom sa nás satan snaží viesť k tomu, aby sme sa stali nezávislými od Boha? Ako sa môžeme chrániť pred týmto smrteľným zvodom?

HRIECH AKO VZBURA PROTI BOŽEJ VLÁDE

❓ Čo hovorí Pavol o úlohe Ježiša Krista a vesmíre? Kol 1,16.17

To, čo spája stvorenie do harmonickej jednoty, nie sú prírodné zákony – aj keď sú dôležité, ale moc milujúceho Boha v osobe Ježiša Krista. Láska je nielen puto, ktoré zjednocuje kresťanov (Kol 3,14), ale puto, ktoré drží spolu celý vesmír. Nie je to neosobná sila, ale samotná podstata Pána Boha. Útok proti Bohu je útokom proti spôsobu, akým vládne nad celým vesmírom. Ide o pokus narušiť Boží poriadok stvorenia.

❓ Prečítaj si Jób 1,8-11. V čom tu vidíš útok satana proti Bohu?

Obvinenia, ktoré satan vzniesol proti Jóbovi i Bohu, nám pripomínajú obvinenia, ktoré vzniesol proti Bohu v nebi. Podľa neho Jób slúžil Bohu zo sebeckých záujmov, nie z lásky. Slúžil Bohu, aby od neho niečo získal. A Boh zaopatroval Jóba preto, aby mu slúžil. Satan zastával názor, že Božiu vládu charakterizuje sebeckosť – nie nezištná láska, ako to tvrdil Boh. Podľa neho, skutočná povaha ľudí sa ukáže v chaose. Keby sa im naskytla príležitosť, vzbúrili by sa proti Bohu.

„Kristus prijal všetko od Otca preto, aby to rozdal. Podobne je to aj v jeho nebeskej službe v záujme všetkých stvorených bytostí. Prostredníctvom milovaného Syna dostávajú z Otcovho života všetci. Cez Syna sa v oslave a radostnej službe vracia príliv lásky k veľkému Zdroju všetkého. Kristom sa teda uzatvára kolobeh dobrodenia – zákon života – ktorý predstavuje povahu veľkého Darcu.

Tento zákon bol prestúpený v nebi. Hriech vznikol zo sebeckosť. Strážny cherub, Lucifer, túžil v nebi po prvenstve.“ (TV 10; DA 21)

❓ Akým spôsobom môžeš lepšie zapadnúť do tohto „kolobehu dobrodenia“?

BOJ NA NEBI

Ezechiel používa dve slová, ktoré nám pomáhajú lepšie pochopiť stratégiu Luciferovho útoku proti Bohu.

Prvé slovo je obchodovanie, kupectvo. (Ez 28,16) Venoval sa mnohorakému obchodovaniu (SEkP) alebo množstvu kupectva (Roh.). Slovo preložené ako „obchodovanie“ alebo „kupectvo“ sa dá preložiť ako ohováranie, očierňovanie, čo by tiež mohlo znamenať, že v nebi Lucifer vzniesol falošné obvinenia proti Bohu a pravdepodobne aj iným nebeským bytostiam. Ohováranie – to sú zlé reči s úmyslom pošpiniť povesť iného. Môže to opisovať správanie človeka, ktorý sa rozhodol ignorovať Božiu vôľu a ktorý stojí pod Božím súdom. (3 Moj 19,16; Jer 6,28-30) Vedie to k rozdeleniu a zmätku. (2 Kor 12,20) Satan je v Biblii predstavený ako žalobca (ohovárač) Božieho ľudu, jeho protivník, sok. (Zj 12,10) Satan „nestál v pravde, lebo v ňom niet pravdy. Keď hovorí lož, hovorí z toho, čo mu je vlastné, pretože je luhár a otec lži“. (Ján 8,44)

Toto ohováranie vedie satana k násiliu a ukrutnosti. To je to druhé dôležité slovo. (Ez 28,16) Násilie označuje protispoločenské správanie, ktoré nedodržia Bohom ustanovený poriadok. Je motivované nenávisťou alebo sebestvom a môže viesť k fyzickým a sociálnym útokom. V niektorých prípadoch sa končí vraždou alebo vykorisťovaním iných pre osobný prospech. (1 Moj 49,5; Mich 6,12) Satan bol „od počiatku vrahom“, čím vniesol násilie a smrť do Božieho stvorenia. (Ján 8,44)

❓ Aký bol konečný dôsledok protibožského správania Lucifera v nebi?
Zj 12,7-9

Pomaly a záhadne sa satanove sebecké pocity zmenili na správanie, ktoré vyústilo do otvoreného útoku proti Bohu a jeho Synovi. Čo bolo spočiatku skryté, stalo sa viditeľné a vyvolalo zmätok a neporiadok. V nebi vypukol boj. Bol to začiatok vesmírneho konfliktu, ktorého sme sa my všetci stali súčasťou. Ježišovou smrťou na kríži bol satan a jeho stúpenci v nebi porazení. Keď príde pravý čas, budú z vesmíru vyhladení. Problém hriechu bude vyriešený a obnoví sa nielen dokonalosť a nepretržité spojenie ľudského pokolenia s Bohom, ale opäť bude nastolená dokonalá morálna harmónia v celom Božom stvorení.

❓ Na začiatku sú zlé myšlienky, ktoré vedú k zlým slovám a tie k zlému konaniu. Tak to bolo pravdepodobne aj u satana. Mali by sme si dať pozor, aby sa niečo podobné nestávalo aj nám. Čo je najlepšou obranou? Fil 4,8

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

„Našiel sa niekto, kto zneužil slobodu, ktorú Boh poskytol svojim tvorom. Hriech povstal z toho, koho Boh po Kristovi najviac poctil a kto mal spomedzi nebešťanov najvyššiu moc a slávu. Lucifer, syn rannej zory, bol prvý medzi cherubmi; bol svätý a bezúhonný. Stál pred veľkým Tvorcom a lúče slávy, ktoré ustavične obklopujú Boha, spočívali na ňom.“ (PP 17; PP 35)

„Lucifer v nebi zhrešil vo svetle Božej slávy. Božiu lásku smel poznať ako nikto iný zo stvorených bytostí. Satan poznal Božiu povahu, poznal Božiu dobrotu, a predsa sa rozhodol správať sa podľa svojej sebeckej, nezávislej vôle. Toto jeho rozhodnutie bolo neodvolateľné. Boh už pre jeho záchranu nemohol nič urobiť.“ (TV 535; DA 761.762)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Lucifer bol dokonalou bytosťou, a predsa sa pri ňom našla nepravosť. Čo nám to hovorí o slobode, ktorú dal Boh stvoreným bytostiam? Aká morálna zodpovednosť vyplýva z toho pre každého z nás?
2. V súvislosti s darovanou slobodou uvažujte o úlohe zákona. Prečo je pre slobodné bytosti zákon taký dôležitý? Keby sme neboli slobodní, prečo by nebol potrebný ani zákon? Aký zmysel má zákon pre bytosti, ktoré vo svojej podstate nemajú zakorenenú zásadu rozhodovať sa morálne?
3. Vráťte sa k poslednej otázke v časti na utorok. Akými rôznymi spôsobmi sa satan snaží prejaviť v nás – jednotlivcoch i cirkvi – svoj charakter? Čo z nášho konania svedčí o tom, ako dobre sa mu niekedy darí?

ZHRNUTIE

Lucifer, slobodná bytosť, zneužil slobodu, ktorú mu Boh dal. Prechovával v sebe zlé myšlienky, ktoré sa neskôr zmenili na činy – postavil sa proti Božej vláde i proti samému Bohu. Dôsledkom bolo narušenie súladu a poriadku v nebi. Problém hriechu a vzbury svojimi dôsledkami presahuje našu planétu Zem.